

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí 26. marca 2014 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, o sťažnosti vyžiadanej osoby **M. V.** proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. marca 2014, sp. zn. 2Ntc 4/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **M. V. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Predseda senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici na základe návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici zo 6. marca 2014, sp. zn. 2KP 29/14/6600, uznesením zo 7. marca 2014, sp. zn. 2Ntc 4/2014, podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o EZR“) vzal vyžiadanú osobu **M. V.**, nar. **X. v B.**, trvale bytom **N.**, občana Slovenskej republiky, do predbežnej väzby na základe formulára typu A k európskemu zatýkaciemu rozkazu vydaného Okresným súdom v Tatabánya, Maďarsko, zo dňa 28. januára 2014, sp. zn. 5.Bny.23/2014/2, na účely trestného stíhania pre zločin lúpeže s veľkou hodnotou a so zbraňou podľa § 365 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. b/ maďarského Trestného zákona s tým, že väzba začala plynúť dňa 5. marca 2014 o 12.00 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení zahlásila vyžiadaná osoba **M. V.** sťažnosť. V jej písomnom odôvodnení podanom prostredníctvom obhajcu namietal, že pri zadržaní policajný orgán nedal jemu, ani jeho obhajcovi možnosť oboznámiť sa s európskym zatýkacím rozkazom, resp. záznamom podľa § 3 písm. l/ zákona o EZR. Zo zápisnice o výsluchu na Krajskom súde v Banskej Bystrici je zrejmé, že vyžiadaná osoba ani obhajca neboli oboznámení s návrhom krajskej prokuratúry na vzatie do predbežnej väzby. Tým došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu. Pri rozhodovaní o predbežnej väzbe súd rozhodoval len na základe kópie záznamu s označením A. Zastával názor, že súd by mal

pri svojom rozhodovaní vychádzať z originálu záznamu súboru údajov, z dôvodu hodnovernosti podania záznamu do Schengenského informačného systému a jeho kontroly, či spĺňa náležitosti zákona o EZR § 3 písm. l/ v rozsahu bodov jedna až sedem. Vo vzťahu k dôvodom predbežnej väzby konštatoval, že nikdy nebol trestaný, má trvalé bydlisko, rodinu, priateľov, majetok na území Slovenskej republiky. Pokiaľ by sudca mal pochybnosti o zabezpečení jeho prítomnosti na území Slovenskej republiky, navrhol, aby mu uložil primerané obmedzenia a opatrenia. V závere sťažnosti poukazoval na to, že na krajskom súde predložil podrobný mesačný výpis telefonických hovorov, ako aj záznam z návštev v MM fitness, ktoré bez pochybností preukazujú jeho prítomnosť v deň údajného spáchania trestného činu na území Slovenskej republiky. Preto navrhol, aby ho najvyšší súd prepustil z predbežnej väzby, prípadne mu určil primerané obmedzenia.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola sťažnosť podaná a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby M. V. nie je dôvodná.

Z predložených písomných materiálov vyplýva, že Okresný súd v Tatabánya v Maďarsku vydal dňa 28. januára 2014 európsky zatýkací rozkaz, sp. zn. 5.Bny.23/2014/2, na štátneho občana Slovenskej republiky M. V., a to za účelom jeho trestného stíhania pre zločin lúpeže s veľkou hodnotou a so zbraňou podľa § 365 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. b/ maďarského Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

spolu s P. M., D. H., A. S. a F. K., taktiež slovenskými občanmi, dňa 5. septembra 2013 o 10.05 hod. v obci T. na ulici A. X prepadli so zbraňou klenotníctvo D. a s použitím násilia ukradli rôzne šperky v hodnote 55 mil. HUF (cca 166 660 €). Menovaní prišli na miesto činu na vozidle Audi A6 EČ: W. a po lúpeži odišli tým istým autom smerom na N., pričom toto vozidlo bolo ukradnuté dňa 27. júna 2013 v Rakúsku neznámym páchatelom. Páchatelia ušli na Slovensko na motorovom člne cez rieku Dunaj. Vodičom vozidla A6 bol P. M..

M. V. bol zadržaný 5. marca 2014 o 12.00 hod. v Banskej Bystrici na Obvodnom oddelení Policajného zboru Banská Bystrica - východ (č.l. 7-8) a 6. marca 2014 podala prokurátorka Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici na Krajský súd v Banskej Bystrici návrh na jeho vzatie do predbežnej väzby (č.l. 1-2). Na podklade tohto návrhu rozhodol

predseda senátu uvedeného súdu po predchádzajúcom výsluchu menovaného (č.l. 15-19) o jeho vzatí do predbežnej väzby.

Podľa ustanovenia § 18 ods. 1 zákona o EZR proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o EZR účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 2 zákona o EZR sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej väzby túto osobu vypočúť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby alebo ju prepustiť na slobodu. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný. Ak sudca rozhodne, že sa zadržaná osoba ponecháva na slobode, súčasne môže rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní, ktorý sa použije primerane.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 5 zákona o EZR predbežná väzba nesmie trvať viac ako 40 dní odo dňa zadržania osoby. Sudca krajského súdu na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie môže rozhodnúť o prepustení osoby z predbežnej väzby aj pred uplynutím tejto lehoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že krajský súd pri rozhodovaní o návrhu prokurátorky krajskej prokuratúry na vzatie vyžiadanej osoby M. V. do predbežnej väzby, postupoval v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami. S jeho závermi sa najvyšší súd stotožňuje a v ďalšom na ne odkazuje.

Pokiaľ ide o námietku ohľadom nezabezpečenia originálu európskeho zatýkacieho rozkazu najvyšší súd poukazuje na poslednú vetu ustanovenia § 15 ods. 2 zákona o EZR, podľa ktorého, ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky

zatýkací rozkaz, sudca krajského súdu rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/. Podľa § 3 písm. l/ zákona o EZR na účely tohto zákona sa rozumie záznamom súbor údajov vložených príslušným orgánom členského štátu do Schengenského informačného systému na základe rozhodnutia príslušného justičného orgánu štátu pôvodu. V predmetnej veci sa tento záznam nachádza na č.l. 3-6 trestného spisu.

V súvislosti s námietkou M. V., že u neho nie sú dôvody väzby nakoľko má citové, rodinné aj majetkové väzby na území Slovenskej republiky, najvyšší súd pripomína, že z dikcie už uvedeného § 15 ods. 2 zákona o EZR je zrejmé, že inštitút „predbežnej väzby“ nie je možné stotožňovať s inštitútom väzby podľa Trestného poriadku. Dôvod tejto „predbežnej väzby“ je determinovaný účelom uvedeným v prvej vete § 15 ods. 1 zákona o EZR, čo krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia náležite konkretizoval v napadnutom uznesení.

V konečnom dôsledku vyžiadanou osobou vznesené námietky skutkovej povahy budú predmetom predbežného vyšetrovania (§ 19 zákona o EZR) a následného postupu týkajúceho sa výkonu európskeho zatýkacieho rozkazu, resp. odmietnutia jeho vykonania (§ 23 zákona o EZR).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia a sťažnosť vyžiadanej osoby M. V. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. marca 2014

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová